

[Svend Haugaard.]

mig meget af en sådan dialog, jeg venter mig betydelige ændringer af dette lovforslag, sådan at det virkelig kan blive godt.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Hr. Knud Bro slog et kraftigt slag igen for, at normerne skulle fastlægges så hurtigt som overhovedet gørligt, og det er vi ganske enige om. Derfor var det også, jeg nævnte, at miljøstyrelsen har fået til opgave med disse forhandlinger allerede at gå i gang med at fastlægge disse normer. Man må bare ikke forestille sig, at man kan fastlægge en lang række af disse normer entydigt og én gang for alle. Jeg forestiller mig i virkeligheden, at vi er gået i gang med et 10-20-årigt arbejde med at fastlægge en række indledningsnormer, normer, som herefter skal ajourføres under hensyntagen til udviklingen, i realiteten i resten af vores generation og en række generationer med.

Til hr. Arne Christiansen vil jeg sige, at skuffelsen over de manglende tilkendegivelser med hensyn til, hvorledes den lokale forvaltning skulle ske, ikke gik på, om vi skulle afskaffe sundhedskommissionerne og tage en række af forureningsproblemerne fra landvæsenskommissionerne, men mere drejede sig om det, som jeg lagde op som et ganske åbent spørgsmål: hvem skal egentlig være det primære folkevalgte organ? Altså det problem, hvorom hr. Arne Christiansen let og elegant sagde, det kan vi så altid se på siden hen, nemlig forholdet mellem kommunerne, amterne og miljøstyrelsen. Det var særlig på det område, jeg havde set hen til at modtage en vejledning — og en god vejledning, som man sædvanligvis får — fra hr. Arne Christiansen, men den kan måske komme på et senere tidspunkt.

Hr. Svend Haugaard mente ikke, at der lå en række hovedlinjer til grund for de beføjelser, som forslaget indeholdt. Lad mig for det første sige, at jeg er ikke uenig i, at det er en ret stærk bemyndigelseslovgivning, som ligger her. Men der må nødvendigvis være en parallelitet imellem, at vi på den ene side har det formentlig vigtigste politiske samfundsmæssige problem og på den anden side nødvendigvis må kræve ganske stærke instrumenter for at bekæmpe dette problem. Der må være denne parallelitet. Hvis man starter med at erkende, som hr.

Svend Haugaard gør det, problemets størrelse, dets komplicerethed, så må man også på den anden side erkende, at der skal stærke instrumenter til at løse dette problem. Det er her, jeg synes hr. Svend Haugaard manglede klarheden i argumentationen, som man ofte savner den fra radikal side. På den ene side kan man nok være med til at understrege og kortlægge problemerne, men når man så kommer til de nødvendige instrumenter bagefter, så stikker man halen mellem benene. Det er det, jeg ikke ønsker at man skal gøre i det forslag, som ligger her.

Der ligger jo ganske klare hovedlinjer i forslaget. Der ligger en ganske klar hovedlinje med hensyn til virksomhederne, som særlig har været understreget her, nemlig at de normer, som fremkommer, først og fremmest gælder for nye virksomheder og derefter for eksisterende virksomheders tilbygninger og nybygninger. Det er en ganske klar hovedlinje, for det betyder en løsning af det problem, hr. Svend Haugaard rejste, nemlig at de pågældende virksomheder allerede i planlægningsstadiet ved, om de med de og de forureningsmæssige udgifter til konsekvens kan påtage sig den pågældende produktion. Jeg tror i og for sig, hr. Svend Haugaard og jeg er ganske enige i, at det er det rigtige tidspunkt, og det er præcis det, lovforslaget bygger på.

Derudover bygger lovforslaget på, at disse normer for de nye virksomheder efterhånden skal trappes op for de eksisterende virksomheder, og det er her, vi kan komme til det problem, som hr. Knud Bro også var inde på: skal vi fremskynde denne optrapping af normerne for de eksisterende virksomheder ved et eventuelt statstilskud? Det er vel i og for sig her, problemet ligger, og det er noget af det, vi skal drøfte i udvalget og drøfte i samklang med vores sædvanlige drøftelser af den samfundsmæssige balance.

Må jeg til sidst sige, at der foreligger ikke, og det erkender jeg blankt, en specificeret opgørelse over, hvad de administrative udgifter herved bliver — jeg forstår altså, at det drejer sig om de administrative udgifter på det statslige, på det amtslige og det lokale plan — men det vil vi forsøge at fremkomme med til genfremsættelsen til efteråret.